

گروه «گرگ‌های تنها»؛ حفره جدید امنیتی رژیم صهیونیستی

اسرائیل بازدارندگی خود را از دست داده است

آن را به عملیاتی ناموفق که منجر به دستگیری عامل آن شد تقلیل داده و اشغالی را که موجب سردرگمی و غافلگیری سرویس‌های امنیتی رژیم صهیونیستی شد، می‌توان نوع جدیدی از تقابل مسلحانه با این رژیم برشمرد. بعد از این عملیات، بسیاری از تحلیلگران غربی و صهیونیستی با پرداختن به روایت‌سازی سعی کردند

گزارش تحلیلی

فائزه سادات یوسفی

روزنامه‌نگار

عملیات «مجدو» در خاک فلسطین اشغالی را که موجب سردرگمی و غافلگیری سرویس‌های امنیتی رژیم صهیونیستی شد، می‌توان نوع جدیدی از تقابل مسلحانه با این رژیم برشمرد. بعد از این عملیات، بسیاری از تحلیلگران غربی و صهیونیستی با پرداختن به روایت‌سازی سعی کردند

بعد از عملیات سیف‌القدس و موشکیاران اراضی اشغالی، اهتمام جدی و موج جدید مقاومت از سوی مردم فلسطین برای آزادسازی سرزمین اشغالی صورت گرفته است. گروه‌های مسلحانه‌ای چون

عربین‌الاسود، گردان جنین و اکنون گرگ‌های تنها، نمونه‌هایی از آنها به شمار می‌روند

مسلحانه را تنها مسیر نتیجه‌بخش برای آزادسازی کامل سرزمین شان بدانند.

کابینه راست‌گرای افراطی نتانیاهو بعد از روی کار آمدن سیاست افزایش تهاجم، درگیری و خشونت علیه فلسطینیان را در پی گرفته است. با توجه به بحران‌ها و شکاف‌های سیاسی و اجتماعی موجود در بدنه رژیم صهیونیستی، برخی کارشناسان این دست اقدامات نتانیاهو را راهی برای نجات خود از فروپاشی و خلاصی از اعتراضات شدید در خیابان‌های تل‌آویو و نیاز به بحران‌سازی دانسته‌اند، اما سابقه نژادپرستی افراط‌گرایانه در کلیت کابینه حاکی از میل ذاتی آنها و شیوه‌ای دیرینه برای انزوا و حذف فلسطینیان و بیرون راندن‌شان از سرزمین خود است؛ موضوعی که تحلیلگران به عواقب جدی ضد امنیتی آن هشدار داده و ثمره آن را شعله‌ور شدن اقدامات مسلحانه در اراضی اشغالی و ایجاد تهدید امنیتی غیر قابل برگشت برای رژیم صهیونیستی دانسته‌اند، بخصوص در شرایطی که انتقادات زیادی در محافل بین‌المللی و غربی علیه بنیامین نتانیاهو و کابینه او وجود دارد.

حالی مضاف بر تنش و تشنج‌های گذشته، اوضاع امنیتی و بحران‌زای کنونی و دسترسی بیشتر به سلاح، به ساده‌سازی مسیر گروه‌های مقاومت و روند رو به رشد شکل‌گیری آنها منجر شده و آنها را بیش از گذشته مضمم به واکنش شدید مسلحانه کرده است؛ موضوعی که با گذشت زمان می‌تواند به ارتقای مهارت‌های فردی و گروهی، به کارگیری روش‌های زنده مسلحانه، هم‌افزایی و تقویت جبهه مقاومت منتهی شود.

«گرگ‌های تنها» چالش امنیتی جدید برای رژیم صهیونیستی
موضوع مهمی که در مورد گروه مقاومت «گرگ‌های تنها» وجود دارد این است که آنها به نوعی اولین گروه مقاومتی در سرزمین‌های اشغالی ۱۹۴۸ هستند. این نکته بیانگر نفوذ گروه‌های مقاومت در لایه‌های اولیه جامعه رژیم صهیونیستی و در نهایت بودن استحکامات امنیتی این رژیم نزد افکار عمومی آن است. از سویی

لجستیکی نیز روند رو به رشدی را به خود گرفته‌اند، اما نکته مهم در این میان ارتقای روحیه مقاومت و جهادی در میان اقشار مختلف مردم فلسطین در برابر کلیت جامعه اسرائیل است، به طوری که رسانه‌های عبری مکرراً شجاعت و شهامت آنها را موجب هراس و نگرانی نیروهای ارتش رژیم صهیونیستی برمی‌شمارند.

چرایی شکل‌گیری گروه‌های مقاومت
به بن بست رسیدن راه‌حل‌های سیاسی، ادامه اشغالگری‌ها و تجاوز باعث شده فلسطینی‌ها عملیات

دیگر هراس روزافزون از افزایش فزاینده گروه‌های مقاومت وارد مرحله جدیدی برای این رژیم شده و چالش امنیتی جدیدی را پیش‌روی آنها قرار داده است. انکار و کتمان اولیه عملیات مجدو از سوی مقامات و رسانه‌های عبری‌زبان، گویای وضعیت وخیم امنیتی، سردرگمی و ناتوانی از رمزگشایی در استراتژی جدید این عملیات است. حال نه تنها این عملیات، بلکه موجودیت یک گروه جدید مقاومتی بر استمرار چنین عملیات‌هایی در این منطقه جغرافیایی دلالت دارد.

مطرد شدن طرح‌های سازش

می‌توان گفت ده‌ها سال است که طرح‌های موسوم به سازش با تلاش نیروهای بین‌المللی و دولت‌های حامی رژیم صهیونیستی دنبال می‌شود و راهکارهایی مانند طرح دو دولت و… هر بار به اشکالی مطرح می‌شوند، ولی تاکنون نتیجه سازش چیزی نبوده جز گسترش شهرک‌سازی برخلاف قوانین بین‌المللی، جنگ‌افروزی و قتل‌عام غیرنظامیان فلسطینی، هویت‌زایی از قدس، استمرار ترور و ربایش منتقدان و توسعه سیاست سرکوب. در مقابل باید به مقاومت اشاره کرد که ثمراتی همچون شکست نظامی ارتش پیشرفته اسرائیل، نمایش شکست طرح‌های سازش و مهم‌تر از همه شکست هیمنه امنیتی و نظامی دولت یهود در افکار عمومی و رواج فرهنگ مقاومت در سراسر جهان را در پی داشته است.

غرب بویژه آمریکا می‌کوشد با عنوان کردن طرح‌های سازشکارانه‌ای چون طرح دودولتی، قدرت تقابل را در فلسطینیان خنثی کند. در این میان ظهور زنجیروار گروه‌های مقاومت و ناشی از اراده محکم فلسطینیان و عزم جدی آنها در رویارویی و بازپس‌گیری زمین‌های اشغالی فلسطین است، گزاره پذیرش طرح‌های فریبنده صلح از نژد سردمداران آمریکایی و صهیونیستی مردود کرده است.

کاهش بازدارندگی رژیم صهیونیستی

یکی از اضلاع و متغیرهای مهم موجود در مسأله کاهش یا نبود بازدارندگی در رژیم صهیونیستی، گروه‌های مقاومت

و ابتکارعمل موجود در آنها است، زیرا تحرکات و اقدامات مسلحانه آنها هزینه‌های زیادی را برای ساختار امنیتی و به تبع آن اجتماعی و سیاسی در برداشته، زیرا هم موجب تقویت بیشتر جبهه مقاومت نه تنها در درون بلکه خارج از مرزهای رژیم صهیونیستی شده و هم با بیان ناکارآمدی این رژیم در تأمین اولیه امنیت، به بحران‌ها و اعتراضات درونی اسرائیل دامن می‌زند.

طی چند روز گذشته یک مسئول امنیتی اسرائیل بیان کرد اگر تاکنون نسبت به فروپاشی توان بازدارندگی رژیم صهیونیستی نگرانی داشتیم، طی دو روز گذشته به طور قطع ثابت شد که دیگر بازدارندگی وجود ندارد. این مسئول اسرائیلی اظهار داشت که امنیت رژیم صهیونیستی زیر سؤال رفته و این رژیم در حال پرداخت بهایی سنگین و دردناک است.

رژیم صهیونیستی با اتهام زنی عملیات مجدو را منتسب به حزب‌الله لبنان و سپس به ایران دانسته است؛ موضعی که نشان‌دهنده ضعف سیستماتیک و سردرگدی برای برون‌رفت از شرایط کنونی در سرزمین‌های اشغالی است. آنها در تلاش هستند با تبدیل تهدیدات امنیتی درونی به تهدیدات امنیتی خارج از کشور، بهانه‌سازی جدیدی را برای حملات برون‌مرزی و احتمالاً هدف‌زنی در خاک کشورهای دیگر به منظور اقتناع افکار عمومی داخلی اسرائیل ترتیب دهند. اینگونه انحراف خبری، یک هدف مشترک پیش‌خبری، شوکرک‌نشدنشان معترض و سیاسیون مخالف قرار می‌دهد تا لزوم اتحاد و همبستگی در مقابل آن و کوتاه‌آمدن از اعتراض علیه کابینه نتانیاهو را به آنها خاطر‌نشان کند. علاوه بر آن، بر عدم توانایی شناسایی گروه‌های مقاومت و ناکارآمدی تقابل با آنها، سروپوشی گذاشته خواهد شد.

پیش از این صهیونیست‌ها فقط در جنوب سرزمین‌های اشغالی و در منطقه غزه با فلسطینی‌ها درگیر بودند ولی هم‌اکنون کرانه باختری در شرق فلسطین به دلیل مسلح شدن جوانان آن و اکنون معضل امنیتی گرگ‌های تنها در مناطق شمالی اسرائیل که می‌تواند در آینده گسترش یابد، به کمینگاهی برای صهیونیست‌ها تبدیل شده و خواب راحت را از چشمان آنها گرفته است.

برابر حملات سایبری بردارند - و می‌تواند به دنبال ایجاد خطوط قرمز روشن، از جمله حملات سایبری به زیرساخت‌های هسته‌ای حیاتی مانند هشدار اولیه و سیستم‌های فرماندهی و کنترل باشد. بازنگری ایالات متحده همچنین باید خواستار ایجاد یک مرکز مشترک از کشورهای مجهز به سلاح هسته‌ای - و شاید کشورهای عضو ناتو - برای تبادل داده‌های سیستم‌های هشدار اولیه و اطلاع‌رسانی در مورد پرتاب موشک باشد. چنین گامی می‌تواند ندره محافظی برای جلوگیری از پاسخ اشتباه هسته‌ای ایجاد کند.

تنش‌های ژئوپلیتیک کنونی نباید مانع چنین گفت‌وگویی شود. از زمان حمله به اوکراین، روسیه اظهارات بی‌پروا در مورد آمادگی خود برای استفاده از سلاح‌های هسته‌ای کرده است و بسیاری از قدرت‌های غربی به طور قابل درک تمایلی به حفظ ارتباط با مسکو ندارند. اما دولت روسیه، نه کمتر از هر کشور دارای سلاح هسته‌ای دیگر، منافعی اساسی در ایمنی و امنیت زرادخانه خود دارد. مسکو و واشنگتن در گذشته در طول جنگ سرد این موضوع را مورد بحث قرار داده‌اند. همچنین در همین اواخر در ژوئن ۲۰۲۱، زمانی که روسیه و ایالات متحده یک گفت‌وگوی دوجانبه ثبات استراتژیک را برقرار کردند در آن هر دو طرف متعهد شدند زمینه را برای ایجاد ثبات فراهم سازند و این نمونه‌ای از توافقات جدید است. اگرچه ممکن است چشم‌انداز اقدام روسیه در هماهنگی با ایالات متحده و سایر کشورهای مجوز به سلاح هسته‌ای در حال حاضر دور از دسترس به نظر برسد، اما همچنان می‌توان تصور کرد که روسیه در کاهش خطرات هسته‌ای جهانی با درگیر شدن در یک بازنگری جدی و ایمن هسته‌ای خود مشارکت می‌کند.

نشست G-7 که قرار است در ماه مه در هیروشیما برگزار شود، فرصت مهمی برای رسیدگی به این موضوع است. به عنوان مثال، بیانیه مشترک فرانسه، بریتانیا و ایالات متحده، که در آن هر کشور متعهد به انجام بازنگری هسته‌ای همکاری کرده - گام‌های که دولت‌ها باید برای کمک به تعریف نهج‌راهی برای محافظت از زرادخانه‌های هسته‌ای خود در

حیاتی در استفاده از همه ابزارهای موجود برای جلوگیری از تبدیل یک اشتباه یا نقض امنیتی به فاجعه دارد. همان پویایی خطرناک و بالقوه مرگباری که واشنگتن را به دنبال یک بازنگری بی‌ایمن برانگیخته است و تقریباً به طور قطع در سایر پایتخت‌های هسته‌ای نیز وجود دارد. مهم نیست اخیراً چقدر چنین اقداماتی ممکن است در برنامه‌ریزی هسته‌ای گنجانده شده باشد، مهم این است که فقدان چنین بررسی‌های دوره‌ای در اکثر باشگاه‌های تسلیحات هسته‌ای خطر

حال و آینده را برای همه بالا می‌برد. مانع چنین گفت‌وگویی شود. از زمان یک اقدام خرابکارانه، یا یک اشتباه محاسباتی و حشتناک مطمئناً پیامدهای جهانی خواهد داشت، هر کشور که دارای سلاح هسته‌ای است باید بررسی داخلی خود را در مورد پروتکل‌های بی‌خطر انجام دهد. هنگامی که این بررسی‌ها تکمیل شد، بخش‌های از طبقه‌بندی خارج شده می‌تواند با دیگر قدرت‌های هسته‌ای به اشتراک گذاشته شود. پنج کشور تأیید شده دارای سلاح هسته‌ای در معاهده منع گسترش تسلیحات هسته‌ای (NPT) - چین، فرانسه، روسیه، و بریتانیا، همراه با ایالات متحده - می‌توانند بررسی‌های طبقه‌بندی شده خود را در چهارچوب فرایند PS-۵ در قالب جمعی که در آن کشورها را برای بحث در مورد تعهدات NPT خود کرد می‌آورد-به اشتراک بگذارند. سایر قدرت‌های دارای سلاح هسته‌ای، مانند هند و پاکستان، ممکن است پیروی از این فرایند را در راستای منافع امنیتی خود بدانند.

تقلای آمریکا در عصر هسته‌ای
شدن
ایالات متحده همچنین می‌تواند همکاری بین‌المللی را به عنوان بخشی از بازنگری ایمن در برابر شکست هسته‌ای خود تشویق کند. برای مثال، می‌تواند از دیگر کشورهای هسته‌ای بخواهد تا با دولت ایالات متحده برای ایجاد قوانین سایبری هسته‌ای همکاری کند - گام‌هایی که دولت‌ها باید برای کمک به تعریف نهج‌راهی برای محافظت از زرادخانه‌های هسته‌ای خود در

تازمانی که در اوکراین جنگ وجود داشته باشد، خطر واقعی تشدید تنش هسته‌ای در منطقه مؤثرترین و بادوام‌ترین راه حل برای کاهش این خطر، یک آتش بس از طریق مذاکره است که درگیری را از میدان جنگ به میز کنفرانس منتقل می‌کند

فاران افرز: برای جلوگیری از جنگ هسته‌ای، بحران اوکراین باید متوقف شود

مقابله با خطر هسته‌ای جدید

جدید را نمی‌دهند. در شرایطی که اعتماد بین واشنگتن و مسکو در حد صفر است و گفت‌وگوها متوقف شده است، تصور اینکه هر معاهده جدیدی در مورد تسلیحات هسته‌ای بتواند بین ایالات متحده و روسیه مورد مذاکره قرار بگیرد و توسط سنای ایالات متحده تصویب شود، دشوار است. رقابت هسته‌ای نامحدود بین واشنگتن و مسکو اکنون نه تنها با گسترش زرادخانه هسته‌ای چین و اقتدار فزاینده از سوی کره شمالی

ایران، بلکه با تلاش‌های هند و پاکستان برای پیشبرد قابلیت‌های هسته‌ای خود و حتی برخی از متحدان ایالات متحده که در حال بررسی دستیابی به آن هستند همپوشانی خواهد داشت. با این حال یک شکل مؤثر برای کاهش تهدید جهانی امکان‌پذیر

شده آزمایش‌های موشکی، از جمله موشک‌های بالستیک قاره‌پیمایا می‌تواند به ایالات متحده حمله کند. به نظر می‌رسد چین متعهد به توسعه قابل توجه برنامه تسلیحات هسته‌ای خود است. پس از اعلام روسیه در اوایل سال جاری مبنی بر تعلیق اجرای برخی تعهدات تحت معاهده جدید کاهش تسلیحات استراتژیک (استارت جدید) با ایالات متحده، آینده کنترل تسلیحات هسته‌ای تاریک به نظر می‌رسد.

با توجه به این تحولات نگران‌کننده، یافتن رویکردهای جدید برای جلوگیری از استفاده از سلاح‌های هسته‌ای هرگز به این فوریت نبوده است. راه‌های موجود برای کاهش تهدید هسته‌ای و استراتژی‌هایی که ۱۹۶۲ عنوان می‌شدند، پاسخ وضع

به نوبه خود، اعضای غیرهسته‌ای G-7 - کانادا، آلمان، ایتالیا و ژاپن - منافع مشترکی در پیشبرد یک سیستم ایمنی هسته‌ای جهانی دارند و همچنین می‌توانند از چنین ابتکاری حمایت کنند.

جهان نمی‌تواند صبر کند

تا زمانی که در اوکراین جنگ وجود داشته باشد، خطر واقعی تشدید تنش هسته‌ای در منطقه وجود خواهد داشت. مؤثرترین و بادوام‌ترین راه حل برای کاهش این خطر، یک آتش بس از طریق مذاکره است که درگیری را از میدان جنگ به میز کنفرانس منتقل می‌کند. اما چنین پیشرفتی تنها زمانی رخ خواهد داد که کی‌یف و مسکو به این نتیجه برسند که آتش بس به نفع آنهاست. رهبران روسیه باید بپذیرند که در حالی که روسیه می‌تواند اوکراین را نابود کند، نمی‌تواند مالکیت آن را داشته باشد یا به طور مسالمت‌آمیز آن را اشغال کند. رهبران اوکراین باید مطمئن باشند که می‌توانند از تمامیت ارضی، استقلال و حاکمیت خود در برابر هرگونه تجاوز روسیه در آینده دفاع کنند.

فاران افرز به قلم «ارنست مونیز» و «سام نون» منتشر شده که ترجمه بخش‌هایی از آن را خواهید خواند.
در اواخر ماه مارس، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه اعلام کرد که روسیه قصد دارد تسلیحات هسته‌ای تاکتیکی کوتاه‌برد را به بلاروس بازگرداند و بار دیگر بر دوزنمای وحشتناک استفاده از این سلاح در جنگ اوکراین تأکید کرد. در همین حال، کره شمالی برنامه تسریع

یادداشت تحلیلی

گروه سیاست

این مطلب به تازگی در وب‌سایت فارن افرز به قلم «ارنست مونیز» و «سام نون» منتشر شده که ترجمه بخش‌هایی از آن را خواهید خواند.

در اواخر ماه مارس، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه اعلام کرد که روسیه قصد دارد تسلیحات هسته‌ای تاکتیکی کوتاه‌برد را به بلاروس بازگرداند و بار دیگر بر دوزنمای وحشتناک استفاده از این سلاح در جنگ اوکراین تأکید کرد. در همین حال، کره شمالی برنامه تسریع